

हमे विषभेदे न० हेमच०

[कन्दे राजनि० ।

करवीरकन्दसंज्ञ पु० करवीरकस्य संज्ञा संज्ञाऽस्य । तैल
करवीरभुजा स्त्री करवीरस्य भुज इव भुजोऽस्याः । आढ-
क्याम् (अरहर) राजनि० [(अरहर) शब्दचि०

करवीरभूषा स्त्री करवीरस्य भूषेय भूषा यस्याः । आढक्याम् ।
करवीराद्य न० करवीरमाद्यं यत् । “करवीरपुष्पं
जात्यनमल्लिकायाश्च । एतैः समन्तु तैलम् नामार्थे-
नाशनञ्च अष्टम्” इति चक्रदत्तोक्ते तैलभेदे ।

करवीरी स्त्री क-भावे अच् कराय विक्षेपाय वीरः पुलोऽ-
स्याः । १ अद्विती तत्पुत्राणां सुरक्षेपकत्वात्तस्यास्तथात्व-
म् । कं सुखं राति रा-क करः सुखदः वीरः पुलोऽस्याः ।
२ पुत्रवयां स्त्रियाञ्च भेदिः सर्वतः गौरा० ङीप् ।

करवीर्य्य पु० करवीरे पुरे भवः यत् । धन्वन्तरिं प्रति आशु-
वेदज्ञानाय प्रश्नकारके ऋषिभेदे । “काशिराजं दिगोदासं
धन्वन्तरिमौपघेनवैतरणीरभ्यौषकलावतकरवीर्य्यगोपुरर-
क्षितसुश्रुतप्रभृतय ऊचुः” सुश्रु० ।

करशाखा स्त्री करस्य शाखेव । अङ्गुली अमरः । अङ्गु-
लशब्दस्य परिभाषाविशेषे परिभाषिकत्वेऽपि अस्ती तदर्थे
पारिविभाषिकत्वकल्पनं शब्दकल्पद्रुमे निर्मूलमेव ।

करशीकर पु० करस्य हस्तिहस्तस्य शीकरः । हस्तिहस्तात्
निर्गते जलकण्ठे अमरः

करशुद्धि स्त्री ईत० । फाडितमन्त्रेण गन्धपुष्पाभ्यां हस्तयाः
शोधने । “आदाहव्यादिकन्यासः करशुद्धितः परम्”
तन्त्रशा० ।

करशूक पु० करस्य शूकः सूचीव । नखे । त्रिका० ।

करस् न० क-अङ्गुत् । कर्मणि । “प्र ते पूर्वाणि करणानि
विप्रा विद्वां आह विदुषे करांसि” ऋ० ४, १६, २० ।
‘करांसि कर्माणि’ भा० ।

करसूत न० ईत० । विवाहादौ हस्ते मङ्गलार्थं बध्यमाने सूते ।

करस्थालिन् पु० करः स्थालीवास्यस्य व्रीह्या० इति । महा-
देवे “तदस्तावः करस्थाली जलसंघननो महान्” भा०
थ० । ३ अ० शिवसहस्रनामकथने । तस्य कालरू-
पेण सर्वभूतानां कररूपस्थाल्यैव पचनान्तथात्वम् ।

करस्त्र पु० करणं करः क-वा० अच् तं स्त्राति करोति धातु-
नायनेकार्थत्वात् स्त्रा-क । कर्मकरे बाहौ निरु० “देवत-
रूपा करस्त्रा दधिषे वर्षाणि” ऋ० १, १८, ५ । करस्त्रा
कर्माणि प्रज्ञातारौ बाहू” भा० “ष्टयू करस्त्रा बहुला
गमस्यो” ऋ० ई० १६, १ । एतावन्मधिमज्ज्य “करस्त्रा बाहू

कर्मेणां प्रज्ञातारौ” निरु० ई० १६ निरुक्तिर्दधिता ।

करहाट पु० करैः स्वर्य्य किरणैः हास्यते दीप्यते हट-दीप्तौ णिच्
कर्माणि वज । १ पद्मादिसूत्रे, अमरः करं हाटयति
हट-णिच् अच् । २ मदनद्रुमे, ३ देशभेदे च ।
भेदिनिः । ४ पिण्डीतकतारौ राजनि० ।

करहाटक पु० करं हाटयति हट-दीप्तौ णिच्-खुल् ।
१ मदनद्रुमे । करहाटकार्जुनककुभेत्यादि सुश्रु० । ६ त० ।
२ हस्ताभरणे सुवर्णं । अमरः । [चारा० ।

कराङ्गण न० करस्य राजस्वादानस्याङ्गणम् । राजस्वादानस्याने ।
कराघात पु० ईत० । करतलाघाते चपेटाघाते (चापडमारा)
कराट लि० कराय विक्षेपायाटति अट्+अच् । विकटे शब्दचि०
करामर्ह पु० करमान्ददशति आ+हृद-अण् उप० व० ।
करमर्दे शब्द० ।

कराम्बुक पु० कीर्यते कृ-कर्माणि अच् करम्बुयतः कप् ।
(पाणिया आमला) करमर्हभेदे शब्दच० । [राजनि० ।

कराम्बुक पु० करं कीर्यमाणयम्बं यतः कप् । करमर्हृष्टे
करायिका स्त्री कर इवाचरति कर+आचारे क्यङ् खुल् ।
१ बलाकायाम् तस्याः सङ्कुचितहस्तवत् प्रकाशमानत्वात्तथा-
त्वम् । २ कूटपूर्याम् शब्दचि० [त्रिका० ।

करारोट पु० करे आरोटते हट-दीप्तौ अच् । अङ्गुरीयके
कराल पु० कराय विक्षेपायालति पर्याप्नोति करं लाति ला-
क वा । १ सर्जरसपुक्ततैले (तैलधना) २ लक्षणकुठेरके
(कालढलसी) ३ खङ्गे ४ दन्तरे उन्नतदन्ते (देँतो) ५ भया-
नके लि० भेदि० । “करालवदनां घोराम्” “घोरदंष्ट्रां
करालास्याम्” श्यामाध्यानम् । “वपुर्महोरगस्येव करा-
लफणमण्डलम्” रघुः “लम्बा कराला विनता तथैव बहु-
पुलिका” “उर्द्वैर्गना सुदुर्गन्धा कराला मेघका-
लिका” (पूतना) सुश्रु० । (अनन्तमूल) ईशारिधीव-
धो स्त्री राजनि० । गौरा० ङीप् । दध्यग्नेर्जिह्वाभेदे जटा-
धरः । सा च तामसी यथाह शा० ति० “विश्वमूर्ति-
स्फुलिङ्गिन्यौ धूम्रश्या मनोजवा । जोहितान्या करा-
ली च काली तामस्य ईरिताः” । संज्ञायां क्तु अत इ-
न्वम् । करालिका राजसर्वाङ्गिजिह्वायाम् । “पद्मागमा
सुवर्णान्या लताया भद्रलोहिता । लोहितानन्तरं श्वता
धूमिनी च करालिका । राजस्योरसना वक्त्रेर्विहिताः
काश्यकर्मसु” अग्निजिह्वशब्दे दर्शितवाक्यन्तु सामान्य-
विषयम् । ६ दन्तरोगभेदे पु० । “यनैः यनैर्विकुरुते वायु-
र्दन्तसमाश्रितः । करालान् विकृतान् दन्तान् कराली न च